

מסורת הש"ס

(א) לשלל יא: (ב) לקמן
(ג) (לשלי כ. ושי"ג).
(ד) (לשלי לא: ה) (ה) לשלי
יא: (יב. לקמן גג: ו) לשלי
ח: ושי"ג (ו) לקמן חט.
ושי"ג (ה) (ל"ל שמעון
התמימי), (ס) (ל"ל כשמעון
התמימי), (י) (תהלים א),
(כ) ל"ל דיוסף, (ל) (דף מב:
ד"ה תחטא).

תורה אור השלם

1. וקראו לו עני וצור
דברו אליו ועמנו ואמר
לא תצטוו לחתלה:
דברים ח ה

2. וגנשה יבמותי חלה
לעני חוקים וחלצה
נעלו מעל רגלו ודקה
בפניו ונתנה ואמרה
כה יעשה לאיש אשר
לא יבנה את בית אדויו:
דברים ח ט

3. ונקרא שמו בישראל
בית עניו ודעה:
דברים ח י

4. ואם לא יחפץ האיש
לקחת את יבמותו ונלתה
יבמותו השערה את
חוקים ואמרה מאן יבמי
להקים לאחיו
בישראל לא אבי יבמי:
דברים ח ז

הגהות הב"ח

(א) נמי ולא חבטני קטעו
ביתקן: (ב) שם ויחי חילן
די חטם ונחלוץ לחדא
והניכס לחדא אמר רבין
אשר לא יבנה כיון
שלא בנה שור לא יבנה
והניכס לחדא ומחלן לחדא:
(ג) רש"י ד"ה חילי דהנא
וכי בקרבות ופשוטו ס"ד
ואח"כ מ"ה חילי דקרבות
תפלתא (ד) רוב"י ד"ה
והניכס וכי אית פסריס.
כיב ע"ד דף י' ע"ב פסוק
ד"ה ליה: (ה) בא"י דל"ג
ליל דלא תרין:

מוסף רש"י

[illegible]

היסקה אחת כשרה. לכהונה ואחת פסולה כגון שנתגרשה ממיאש אחר: אם בא יום לחנוך חולץ לפסולה. ולא יפסול את הכשרה לכהונה דלא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם אע"ג דהוא אין צריך להם: גמ' ארבעה אחין ס"ד. כיון דלא הוו אלא ד' ויכולו מתו

דקדקתי מזה מאז מייסד: ושקנין
ליה. תמיהה וכמה יפרנס כולן:
אפשר ליה. ששער הוא ויכול לזון:
עונה חדש. עונה של ח"ח מערב
שבת לערב שבת והוא אשר פירו
בעתו) כסחבות (דף סג:) דמתי לכל
חדא עונה חדש: וגיטס לחדא.
דרישא והדר נתחן לחדא: כל שאני
עונה. לבית דין ליטוס שאני עוקוק
להתייבס דרמחנא פערע דכתיב את
בית אחיו בית אחד הוא טוגה ולא שני
בתיס אינו עונה לחלוילא אלאה לא.
תמיהה. כלומר ולי שתי בתיס בעלתא
פטורה מי לא אינטרין למיסר צרת
ערוה והא אינטרין סד"א ערוה
אבראי קיימא ולא דמיא קמיא והוא
לא צרת בית אחד ותתייבס קמ"ל: דאן
שנה רבי. בששנה לא למדו רבי לא
ישפן כו: מרתנ' מלמדא
גרסו. משנישאת: והנושא את חלולא.
דקיימא עליו כללוא דשוב לא יבנה
והנושא את קרובא חלולא. לקמן בעי
לן בגמרא הא קרובא חלולא לאו
דאורייתא היא: ויליא והולד ממזר.

דסבר ר"ע יש ממזר מחייב לאזן:
קרובם גרושם. לגרושם ויטו
ואחותה או אמה חייב כריתות ויטו
לנשים: **גב' אימא קרובם גרושם.**
ובגן אמתור גרושם וטא חלומה
פליגי: **ודלמא הא קמ"ל דיש ממזר**
מחייב כריתות. וה"ק אע"ג דפליגי
רבנן בחייב לאזן מודים הם בחייב
כריתות שחולד ממזר: **ודלמא עולוס**
לא איירי ב. ודקאמתת לאשטמעיני
שאר חייב כריתות: **אידי דסנא**
רישא מחזיר גרושם וטא חלומה
וקרובם חלומה. ופליגי רבנן עליה
נמא גמא ומודים בקרובם גרושם (א)
אלן קרובת חלומה היא דלר"ע היא
ממזר: **הכסוב קראו כיתו.** ולית ליה
סתמא דמתני' בריש פרכין (מא). דקתני
החולן ליבנתו וטא אחי את אחותה
ומת חולתה דלר"ע פטורה לגמרי:
שחולד

חלוצתו הולד ממזר והאמר
תורה אחות חלוצה מדברי
דקתני סיפא ומודים בנשוא
איירי בה היינו דקתני ומודים
הא קא משמע לן דיש ממזר
כל שרד בשר שהוא בלא יבא
כרת בשרי שמים והלכא כדבר
ליחני שאר חייבי כריתות קרוב
לעולם לא איירי בה ואיירי דתנן
תני נמי קרובת גרושתו אלא
הייא בר אבא א"ר יוחנן היינו
קראו ביתו אמר רב יוסף

(דף סו:) כל מקום שאין קדושין בו
גרשמו טפי משא

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מד.

עובדא קי"ד ר' יוסף דמשמע אע"פ
ויל עד לאחר שלשים ושנא מילתא
זין לו בניס שרי אפילו תוך שלשים
סור אפילו לכנוס תוך שלשים כיון

ישו יכול לנעול עד לאחר שלשים
ימי שפיר דנקט במס' שמחות וישא
למאן דלאן לזנים נקטיה דלמפלו
מאס לאסור ויכר' יוסף ואמר דלא
מסכרין בית השמחה היינו דוקא
ממחה של רשות דלמחירין במסכת
מחות (פ"ט) על כל הממס' אסור
לך לבית השמחה עד שלשים יום ועל
ישו וכל אמי שנים עשר חדש אשכח
הי כסודיה של ממס' דלפסר דלא
מכסודיה של מזוה אלא אחר
שלשים וקלי אלאוי ואמו אף קתא
ממע דשרי אפילו חורא שלשים:
י"ב כהנא ונחמין תהא אבד
קרא אמר ר' יוחנן אבד

ת ספרים (ו) דגרסי מקמי הכי
לחזק לחזק ויבינס לחזק אמר קרא
הוא לא יבנה כיוון שלא בנה שוב לא
היה ונראה לר"י (ג) שלא כדרך קרא
כדי דכיון דחליק לחזק א"ל ליבנס
היה כיון דאין עולה לחלילה דאמרי
ויל דאמי חולק נמי בחס ועוד
אמי חולק לשי בחס משמע
אמי ויבנה חזקת לזקו בולא לזקו פקא
א"ל ליבנס איתמר לכדדרשין פ"ק
דף י"ג וס' לנחמ החלושה מכרת
חזק: **ב"ל** שאני עולה ב"י וא"ת
כ"י חזק ונדרשת דאין עולים לחלילה
לעולם לייבנס דאמרי בפרק חס
מתן דף ק"ב: **ה"ל** לומר דחס בני
א"ל נענה אלא דפומייהו הוא דכאבי
זו: **ויעוד**. לא נהנין ועוד גזרה
זו: איתמר בית מקמתו כ"י דלא
אורחיהו מייבנס לחזק וטביל לא
זקו גזרה לא יענה: **כ"י** איבא תרתי
תתקיים מצוה "ביום" מימא דא"כ
ק"י ל' קרא דאין חולק לשי בחס:
לרמב"א לא אצטריך ס"ד א"ר
אבא ר' יוחנן הנחש

וְיָרֵד יוֹסֵף עִירְיָא בְּרִי יִצְחָק אֲבִינֵי נָחֵם
כִּי מִשְׁכַּח לֵה שְׁהִי אֶרֶץ עֲרֹב
הָיָה יִכְוֹנֵה לְיִשְׁעָא לְאַחֵי הַשְׁנִי לְחִסְרוֹ
מִדְּאֻרִייתָא דְּגִבִּי דִּידֵיהּ עֲרֹב הָאֵל
וְהָיָה קִיּוּמָא וְיֵלֵךְ מִשְׁכַּח לֵה בְּנֹן
וְעֲרֹב הָיָה מִחֲמִיבֵי עֲשֵׂה אִל לִית
שֶׁה לְכָל הָאֲחִין לְדָלָא בְּתָ יוֹסֵף הָיָה
וְהָיָה שְׂרָא א': וְדִלְמָא קִתְּבִיהּ
תָּמָּה בְּשִׁמְעוֹן הַרְמִיז: יִמְיָה
הָיָה וְהָיָה מִתְּלֹקָה אֵלָּהּ אֵל
נָחֵם פִּרְיָא בְּפִרְקֵי יוֹסֵף (ב' דף
ג'): וְכִי תִּחְמַר סָתֵם לֵן תִּנְחַם כְּרִי
וְעוֹן לֵן בְּרוּקָא אֲחִי' מִחְלֹקָה
וְיֵלֵךְ דְּנִי אֲחִי' סָתֵם חֲסִים מִ"מ
וְכִי כְּרִי'ס לְגִבִּי יִחִיד מִדְּפִרְשִׁית
יֵלֵךְ וְכִי יוֹסֵף מִסְּמִיךְ אֲקוּשִׁי
וְהָיָה דְּקִאמֵר וְעוֹד מֵאֵל אֲלָה:
וְכִי בְּשִׁמְעוֹן שְׂרָא חֲרִיבִי בְּרִייתָהּ
אֲבִינֵי נָחֵם וְיִשְׁעָא לְאַחֵי בְּתָם

מגא בוותיה בקדושין בפרק האומר
יור גרושה. לרבנא נקט מחזיר
ס מיהא הוי:

ברת בידי שמים. כל אותה ביאה (קדושין ע"ד):

עין משפט
נר מצוה

ק א מ"י פ"א מהלכות
יבום הלכה י סמג עשין
נ טור ש"ע אה"ע סי' קסא
סעף ב:
קא ב מ"י פ"ד שם הלכה
א סמג עשין נב
טו"ע שם סימן קסו
סעף א:
קב ג מ"י פ"ד מהלכות
אשיות הלכה א סמג
עשין מה ולאין פא טור
ש"ע שם סימן ע"ב סעף ו:
קג ד מ"י פ"א מהלכות
יבום הלכה ט:

[illegible]

אז יהא דקחשיב ב"ש אלן
הליקן גרושה ומלוה ב"י
ב"ל. (ב) גרושה ד"ל ויהא
דילפיין מלוהה לרבות מלוה
לא הוי אלא ב"י.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones